

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 161/2014
13.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђене О.К. и др, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђене О.К., адвоката М.Д., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3480/12 од 04.06.2013. године и Вишег суда у Београду К бр.1412/10 од 12.01.2012. године, у седници већа одржаној дана 13.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осуђене О.К., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3480/12 од 04.06.2013. године и Вишег суда у Београду К бр.1412/10 од 12.01.2012. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.1412/10 од 12.01.2012. године окривљена О.К. оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од 15 година у коју казну јој се урачунава време које је провела у притвору од 14.04.2005. године па надаље, окривљени С.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиства из члана 113. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 година и кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 6. у вези члана 30. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 година, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 17 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 14.06.2005. године па надаље, док је окривљени М.М. оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године и 6 месеци и због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 4

месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 14.04.2005. до 20.07.2006. године и од 29.10.2007. до 28.01.2011. године.

Наведеном пресудом на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног М.М. трајно је одузето 68 грама опојне дроге ..., једна округла табла од 0,28 грама опојне дроге ..., једна таблета од 6,69 грама ... и 49,85 грама ..., као предмет извршења кривичног дела.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ суд је изрекао меру безбедности одузимање предмета, на тај начин што је од окривљене О.К. и окривљеног С.Ј. трајно одузет пиштољ марке ... калибра ..., фабрички број ... и 20 комада муниције калибра ... мм као предмет извршења кривичног дела.

Наведеном пресудом на основу члана 196. став 4. у вези члана 193. став 2. ЗКП окривљени О.К., С.Ј. и М.М. ослобођени су од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 206. став 2. ЗКП, оштећени Ш.М. у своје име и у име породице Ш., Р.М., Р.Р. и Ј.Н. су упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Истом пресудом на основу члана 354. тачка 2. ЗКП према окривљеној К.О. окривљеном Ј.С. и окривљеном М.М. одбијена је оптужба да су извршили кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, према окривљеној О.К. да је извршила кривично дело ометање овлашћених службених лица у обављању послова безбедности, одржавању јавног реда и мира из члана 23. Закона о јавном реду и миру Републике Србије, а према окривљеном М.М. да је извршио кривично дело недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ.

Наведеном пресудом на основу члана 355. тачка 2. ЗКП окривљена О.К. ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело неовлашћене производње, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ.

Истом пресудом на основу члана 512. став 1. КЗ трајано је одузето 0,29 грама опојне дроге ... и 0,24 грама опојне дроге ..., као предмет извршења кривичног дела.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3480/12 од 04.06.2013. године делимичним уважавањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К бр.1412/10 од 12.01.2012. године, у односу на окривљеног Ј.С. и то само у погледу одлуке о кривичној санкцији за кривична дела за које је оглашен кривим, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном Ј.С. за кривично дело убиства из члана 113. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 12 година док је за кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 6. у вези члана 30. КЗ задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 10 година, па је окривљеног Ј.С. осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година у

коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 16.04.2005. године када је лишен слободе па до упућивања у установу за издржавање казне, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у преосталом делу као и жалбе окривљеног Ј.С. и његовог браниоца, адвоката В.Г., жалба окривљене К.О. и њених бранилаца адвоката М.Т. и адвоката М.Д. као и жалба браниоца окривљеног М.М., адвоката В.И. одбијене као неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду К бр.1412/10 од 12.01.2012. године у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђене К.О., адвокат М.Д., због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези става 3. овог члана са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде и предмет врати у односу на осуђену О.К. на поновну одлуку првостепеном суду а да на основу члана 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине до одлуке по захтеву за заштиту законитости.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђене О.К. је неоснован.

Бранилац окривљене О.К. у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку који је важио у време прибављања овог доказа, не може заснивати. Наиме, након хапшења од окривљене је узет исказ употребом силе, претње, обмане, изнуривањем и саслушавањем окривљене од стране више инспектора који су се смењивали, а након што је сломљен отпор окривљене, сачињен записник о испитивању осумњичене под бројем Ку 6607/05 од 14.04.2005. године, у којем се налази њено признање а које је прибављено супротно одредбама члана 12. и члана 89. ст. 8. и 9. ЗКП који је важио у време предузимања те радње. Из наведеног, према наводима захтева произилази да су изјаве окривљене која је дала у полицији и код истражног судије биле лажне, односно да су признања дата под тортуром и присилом о чему постоји медицинска документација. На утврђено чињенично стање, које се заснива на овом доказу првостепени и другостепени суд су погрешно применили материјални закон – Кривични законик – члан 114.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводи садржани у захтеву за заштиту законитости, неосновано су истицани и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а

другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге о томе да се првостепена пресуда не заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП пресуда не може заснивати и да се у радњама окривљене стичу сви битни елементи кривичног дела за које је оглашена кривом, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из свега напред изнетог, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**